

her i Kommissionen og i Udvalget, det betydelige, som ogsaa er givet Udtryk her fra Talerstolen fra socialdemokratisk Side, at Socialdemokratiet har forstaaet, at her er Tale om en Lov, som ogsaa kommer Arbejderne til gode, som ogsaa direkte kan bidrage til at øge Arbejdet i Landet og til at skaffe Grundlag for Arbejdernes Tilværelse. Det er noget overordentlig betydeligt, der er naaet; og gaar vi Glip af det ved Lovenes endelige Gennemførelse, saa vil den højtærede Minister maaske tro, at han derigennem har vundet en Sejr. Men det vil være af den Slags Sejr, som jeg, hvis jeg var Minister, og med den Forstaaelse, jeg har af Politik, vilde give Afkald paa.

Andreasen: Der har fra den højtærede Udenrigsministers Side været udtalt Forbavelse over, at jeg sammen med mit Partis Ordfører (Hans Nielsen) er med til at stille et bestemt Underændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nærmere har motiveret. Den højtærede Minister har betegnet Underændringsforslaget som uparlamentarisk, og mit Partis Ordfører har svaret derpaa; men jeg ønsker alligevel at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af denne Udtalelse. Naar jeg overhovedet staar som et af de Medlemmer af Udvalget, der indstiller i Hovedsagen dette Lovforslag til Vedtagelse, er det ud fra lignende Betragtninger, som den sidste ærede Taler (Fraenkel) gjorde gældende, idet jeg tror, det vil være til Gavn for vort Land at vedtage en Reform i Hovedsagen saaledes, som den som Helhed foreligger til Afstemning her. Jeg har haft mine Betænkeligheder. Jeg, som ganske vist ikke er kyn- dig i diplomatisk Henseende, i, hvad Diplomati betyder for et Land og specielt for vort lille Land, har gennem Krigsaarene lært noget, blandt andet dette, at vort Diplomati baade herhjemme og ude har gjort vort Land adskillige Tjenester og i adskillige Henseender endogsaa uvurderlige Tjenester, som jeg ikke glemmer. Derfor beklager jeg, at den højtærede Minister ikke forstaaer, at naar vi tager det Standpunkt, vi gør, er det netop for at gavne Arbejdet i vort Land, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel udtrykte sig, saa er det for at ofre nogle Penge, som vi tror bliver givet ud til Bedste for det danske Samfund.

Maa jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, der talte

om „Benene“, at jeg tror, det er dér, det kniber. Jeg har som Sydsjællænder haft Lejlighed til at samarbejde en Del med det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott i visse Henseender, i økonomiske og erhvervs- mæssige Spørgsmaal, og jeg har altid i ham set en Mand, som man, selv om han politisk var af ganske modsat Anskuelse af min, kunde virke sammen med og udrette noget godt sammen med. Nu melder han sig her som Modstander af vort Ændringsforslag om „Benene“. Maa jeg i den Anledning sige til Hr. Reedtz-Thott: Kunde det ærede Medlem ikke snart se at finde sine egne Ben! Det ærede Medlem har nemlig det ene Ben i Sukkerindustrien, og det andet har det ærede Medlem som Arving til Lensbaroniet Gavnø. I Fællesudvalget for Erhvervsspørgsmaal eller for at skaffe den danske Industri Støtte i vanskelige Tider har det ærede Medlem talt gode og forstandige Ord og dér talt som Sukkerfabrikkernes Mand, antager jeg. Jeg ved ikke, fra hvilket Standpunkt det ærede Medlem taler i Aften; jeg vil bede Dem finde Deres egne Ben, Hr. Reedtz-Thott.

Niels Petersen: Den højtærede Udenrigsminister fremkom med Indvendinger, eller rettere sagt med en skarp Kritik af det Underændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side angaaende en successiv Gennemførelse af Nyordningen af Udenrigstjenesten. Han gjorde gældende, at Bevillingsmyndigheden derigennem vilde komme til at udøve en uberettiget Kontrol med Udenrigsministerens Optræden. Ærlig talt forstod jeg ikke, at disse Bemærkninger kunde fremkomme fra den højtærede Minister umiddelbart efter, at jeg havde haft Ordet og i hvert Fald for mit Partis Vedkommende bestemt havde hævd- et, at det, der er Tale om ved Rigsdagens Kontrol — hvis man vil bruge Ordet „Kontrol“, Ordet er jo i og for sig ligegyldigt — er om Oprettelsen af de nye Poster, altsaa Tidspunktet for Oprettelsen af disse Poster, ene og alene Tidspunktet og Rækkefølgen. Det er mig en fuldstændig Gaade, at man heri kan se en uberettiget Kritik fra Rigsdagens Side, eller, som jeg tror det blev sagt af den ærede Ordfører (Moltesen), at det var noget, der var i fuldkommen Strid med Parlamentarismen. Jeg tror tværtimod, at det er det klareste og naturligste Udtryk for Parlamentarisme, som man overhovedet kan skaffe. I Forbindelse dermed vil jeg sige til den ærede Ord-